

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РАЗВИТТЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

макроекономічної політики, це насамперед має на увазі певні обмеження на приплив капіталу. Регулюючий режим усебічного ведення рахунків капіталу може призначатися і для рівня, і для структури потоків капіталу. Великий вибір інструментів, заснованих на вартості і кількості, може бути обраний і оброблений, щоб відповідати специфічним місцевим вимогам. У принципі, заборона або обмеження визначених типів припливу капіталу може бути досягнуто великою кількістю способів, чим, у межах від прямих заборон або вимог мінімального перебування, до заснованого на податку інструментам як примусові запасні вимоги або податки по іноземних позичках, розробленим, щоб відшкодувати диференціали процентної ставки. У багатьох випадках, інструменти, що безпосередньо призначаються для потоків приватного капіталу, можуть також бути об'єднані і доповнені внутрішніми фінансовими правилами. Численні приклади таким країнам, як Чилі, Китай, Колумбія, Індія, Малайзія, Сінгапур і Тайваньська Область Китаю суперечать твердженню, що засоби керування капіталом неефективні або шкідливі.

Пропонується, щоб ведення рахунків капіталу могло бути застосоване, обмежуючи надмірне іноземне запозичення в гарні часи і керування потоками капіталу під час криз. У будь-якому випадку, це звичайно був би крок уперед, припливи капіталу більше б не сприймалися як ознака сильної економіки, а як потенціал для порушень рівноваги, з негативними наслідками для грошово-кредитного керування і торгівлі. Міжнародний валютний фонд повинний тому змінити свою позицію, щоб використовувати можливість надання засобів керування за капіталом як передбачене для в його Статтях Угоди, і повідомленні їм на їх національному виконанні.

3. Проблема керування зовнішнім боргом. Проблема керування зовнішніми державними зобов'язаннями в країнах із ринком, що формується, після криз 1997-1999 р. залишається надзвичайно гострою. Позики в іноземній валюті необхідні в якості додаткового внутрішнього боргового інструментарію, розширення інвесторської бази і встановлення міжнародних цінкових орієнтирів - бенчмарк (benchmark). Але такі запозичення варто здійснювати на базі вироблення стратегії керування боргами. Стратегія повинна визначити: постатейні доходи в іноземній валюті; хеджування витрат країни з обслуговування боргу; валютну структуру і структуру погашення; включення в платіжний баланс іноземних запозичень приватного сектора, особливо комерційними банками.

Через потенційний вплив глобальної фінансової й економічної кризи на країни, що розвиваються, багатосторонньо погоджений механізм для тимчасової відстрочки по боргових виплатах дуже допоміг би цим країнам. Тому що це утягнуло би приватний сектор у рішення фінансових криз на ринках, що з'являються, це буде впливати на поведінку інвестора і кредитора і структуру портфеля. Це могло також допомогти зменшити потенційно нестабільні потоки капіталу.

Висновки і пропозиції. У роботі досліджено, що в умовах фінансової глобалізації і росту нестабільності відбувається зміна ролі регулюючих інститутів як на національному, так і на міжнародному рівні. Необхідність реформування світової фінансової архітектури (СФА) на сучасному етапі в першу чергу викликана недостатністю глобальних фінансово-кредитних організацій, таких як МВФ і Всесвітній банк, виконувати основну задачу - запобігання фінансових криз і розростання тих з них, що все-таки виникають. Міжнародні фінансові інститути вживали заходів по реагуванню на ріст фінансової нестабільності, хоча більшість експертів вважає їх спізними і малоефективними. Обґрунтовано, що ефективність глобального керування визначається сполученням наступних характеристик: комплексність, динамічність і здатність охопити національні і секторальні межі й інтереси, а також носить скоріше інтегрований, чим спеціалізований характер. Доведено, що у контексті існуючої кризи, необхідно переглянути використання обмежень на міжнародний рух капіталу, таких як міжнародні податки або національні механізми керування за капіталом, як спосіб скорочення ризику поточних міжнародних фінансових криз. Таким чином, якщо поведінка ризику фінансових посередників не може бути відрегульоване цілком, необхідно знайти способи зменшити обсяг угод, це означає, - те, що потоки фінансового капіталу, що перетікає через межі, повинні бути в менших кількостях, так, щоб фінанси були насамперед національними.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Kaminsky, G.L., Lizondo, S. and Reinhart C. M. Leading Indicators of Currency Crises. International Monetary Fund Working Paper WP/97/79. 1997.
2. International Monetary Fund. Regional economic outlook : Europe. – Washington, D.C. (World economic and financial surveys, 0258-7440), Oct. 09.
3. Global Financial Stability Report Navigating the Financial Challenges Ahead, International Monetary Fund Global financial stability report – Washington, DC : International Monetary Fund– October 2009
4. www.imf.com

РЕЗЮМЕ.

Стаття присвячена проблемі ефективного регулювання світового ринку капіталу.

Ключові слова: ринок капіталу, криза, регулювання, фінансова стабільність.

РЕЗЮМЕ

Статья посвящена проблеме эффективного регулирования мирового рынка капитала.

Ключевые слова: рынок капитала, кризис, регулирование, финансовая стабильность.

SUMMARY

The article is devoted to a problem of effective regulation world capital market.

Key words: world capital market, crisis, regulation, financial stability.

РОЗВИТОК ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР У СУЧАСНІЙ СВІТОГОСПОДАРСЬКІЙ СИСТЕМІ

Волков І.М., аспірант Донецького національного університету

Постановка проблеми. В умовах глобалізації світового господарства різко підвищується роль і значення зовнішньоекономічної діяльності для економіки країни в цілому, окремих регіонів і підприємницьких структур. Вступ України на шлях структурних перетворень, реалізація принципів відкритої економіки обумовили різке зростання значення підприємництва в сфері зовнішньоекономічної діяльності як однієї з основних рушійних сил перетворювальних процесів. Проблема структурної перебудови економіки не може бути вирішена у відриві від питань підвищення ефективності підприємництва в сфері зовнішньоекономічних зв'язків. Не абсолютизуючи ролі зовнішньоекономічної сфери, необхідно визнати, що в сьогоденних умовах вона виступає як стабілізуючий фактор, що сприяє розв'язанню першочергових економічних і соціальних проблем в Україні.

Актуальність обраної для дослідження теми обумовлена підвищенням ролі регіонального фактора в соціально-економічному розвитку України й зростанням впливу зовнішньоекономічного компонента на цей процес.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Тенденціям розвитку світового господарства, особливостям здійснення зовнішньоекономічних зв'язків, державному регулюванню зовнішньоекономічної діяльності підприємницьких структур присвячені роботи відомих вітчизняних і зарубіжних учених: А.Балабанова, Є.Гайдара, А.Городецького, І.Долгова, М.Долишнього, А.Кирсева, В.Колесова, П.Кругмана, Ю.Макогона, Н. Микули, А.Некпелова, В.Орешкіна, В.Ломакіна, Б.Смитієнко, А.Сміта, М.Портєра, Д.Рикардо, І.Фаминського, П.Фішера, Г. Черніченко, Ю.Шишкова, Л. Яренко й ін.

Мета статті. є удосконалення теоретико-методологічних засад дослідження зовнішньоекономічної діяльності підприємницьких структур у системі світового господарства й розробка науково-практичних рекомендацій з формування стратегічних підходів до забезпечення підвищення їх зовнішньоекономічної активності на регіональному рівні.

Виклад основного матеріалу дослідження.

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

Негативні процеси, що формуються в зовнішньоекономічній діяльності промислового комплексу регіону, об'єктивно вимагають виявлення причин, що їх породжують.

В значній мірі ці причини складаються з суперечностей, як в розвитку самого промислового комплексу регіону, так і механізму його державного регулювання і управління. Якщо внутрішні суперечності розвитку промислового комплексу вирішуються в ході удосконалення галузевого відтворення, то зовнішні суперечності управління зовнішньоекономічною діяльністю повинні бути систематизовані і вирішуватися через функціональні зміни цілого ряду регіональних інститутів управління.

Основними причинами розвитку негативних процесів у всіх складових зовнішньоекономічних зв'язків, як на рівні підприємств промислового комплексу, так і на рівні регіону є наявність в механізмі управління зовнішньоекономічною діяльністю наступних суперечностей[1].

Однією з умов формування конкурентного середовища України є насичення товарних ринків, що в умовах кризи можна охарактеризувати як основу розвитку зовнішньої торгівлі. Експорт у 2008р. зріс в порівнянні з 2007р. на 35,6% і склав 14444,5 млн.дол., імпорт збільшився на 11,3% і склав 4952,3 млн.дол. Позитивне сальдо дорівнювало 9492,2 млн.дол., що в 1,5 раза більше, ніж у 2007р.

Експорт товарів здійснювали 853 підприємства та організації, імпорт – 1343.

У 2008р. проти 2007р. обсяги експорту товарів до країн СНД зросли на 20,5%, обсяги імпорту з цих країн збільшилися на 9,9%. Експорт до інших країн світу зріс на 43,3%, імпорт з них збільшився на 12,9%.

У 2008р. продукція підприємств і організацій регіону вивозилась до 138 країн світу. Частка країн СНД в загальнообласному обсязі експорту становила 30,1%, інших країн світу – 69,9% (у 2007р. – 33,9% та 66,1% відповідно).

Найбільші обсяги експортних поставок здійснювались до Російської Федерації (19,7% від загального обсягу експорту), Туреччини (10,9%), Італії (7,9%), Єгипту (5,2%), США (4,2%), Казахстану (3,6%), Об'єднаних Арабських Еміратів (3%), Болгарії (2,6%), Сінгапуру (2,4%), Білорусі (2,4%), Польщі (2,1%), Сирійської Арабської Республіки (2%).

Основа експорту складала недорогочінні метали та вироби з них – 72,3% від загального обсягу (в тому числі чорні метали – 63,4%, вироби з чорних металів – 7,4%). Експорт мінеральних продуктів становив 7% (в тому числі енергетичних матеріалів, нафти та продуктів її перегонки – 4,4%, солі, сірки, штукатурних матеріалів, цементу – 2,5%), машин та механізмів – 5,6%, продукції хімічної промисловості – 5,5% (в тому числі добрив – 3%, продуктів неорганічної хімії – 2%), транспортних засобів та устаткування – 4,9%, готових харчових продуктів – 2,4%.

У 2008р. імпорتنі операції здійснювались з партнерами 103 країн світу. З країн СНД в область імпортовано 54,8% усіх товарів, з інших країн світу – 45,2% (у 2007р. – 54,8% та 45,2% відповідно).

Найбільші обсяги товарів надійшли з Російської Федерації (44,6% від загального обсягу імпорту), Німеччини (8,2%), Казахстану (5,5%), Китаю (5%), Італії (3,1%), Білорусі (2,9%), Литви (2,3%), Чеської Республіки (2,2%), Туреччини (2,2%), Польщі (2,2%), США (2,1%).

В товарній структурі імпорту переважали мінеральні продукти – 28,9% від загального обсягу (в тому числі енергетичні матеріали, нафта та продукти її перегонки – 23,1%, сіль, сірка, штукатурні матеріали, цемент – 2,9%, руди, шлаки та зола – 2,8%), недорогочінні метали та вироби з них – 19,6% (в тому числі чорні метали – 13,5%, вироби з чорних металів – 2,2%), машини та механізми – 16,6%, транспортні засоби та устаткування – 9,3%. Імпорт продукції хімічної промисловості складав 6,9%, полімерних матеріалів, пластмас та каучуку – 5,6%, виробів з каменю, гіпсу, цементу, скла, азбесту, кераміки – 2,7%, готових харчових продуктів – 2%.

Послуги на зовнішньому ринку надавали 233 підприємства та організації 142 країнам світу, споживали – 221 підприємство та організація зі 107 країн. Експорт послуг за 2008р. зріс в порівнянні з 2007р. на 13,6% і склав 453,6 млн.дол., імпорт збільшився на 6,2% і становив 399,1 млн.дол. Позитивне сальдо зовнішньоекономічних послуг дорівнювало 54,5 млн.дол[2].

Найбільшу частку в експорті традиційно складали транспортні послуги – 62,1% від загального обсягу (майже 70% з них – послуги морського транспорту). На ділові, професійні і технічні послуги припадало 25,9% всього експорту, на будівельні послуги – 4,3%, туристичні – 2,4%.

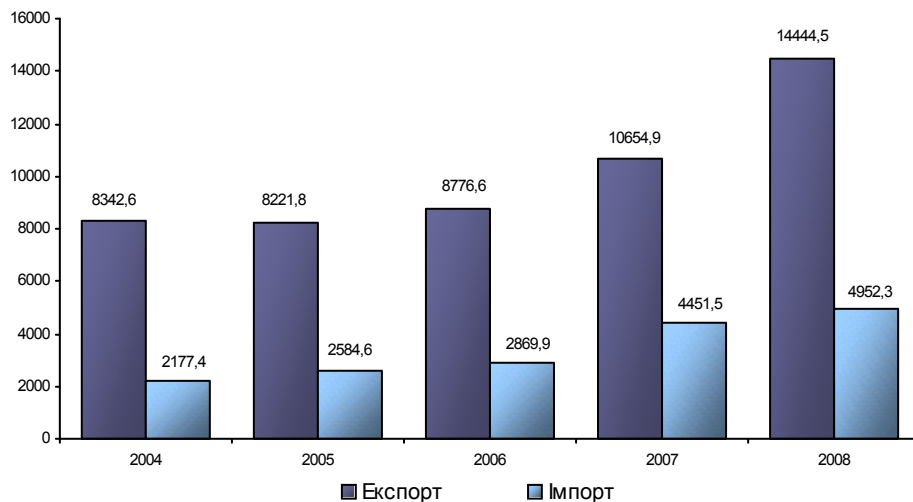

Рис.1. Динаміка експорту та імпорту товарів
(млн.дол.США)

В імпорті переважали фінансові послуги, які склали 35,5% від загального обсягу. Ділові, професійні і технічні послуги становили 23,1%, транспортні – 17,4%, послуги приватним особам та послуги в галузі культури і відпочинку – 11,2%, туристичні – 3,8%, будівельні послуги та послуги з лізингу – по 2,6%.

Країнам СНД надано 35% загального обсягу послуг; 19,4% послуг, наданих регіону, припадає на ці ж країни. Основним партнером залишається Російська Федерація, експорт послуг до якої за 2008р. склав 146,5 млн.дол. (32,3% від загального обсягу експорту). В свою чергу Російська Федерація надала підприємствам області послуг на 73,5 млн.дол. (18,4% від загального обсягу імпорту).

Серед інших країн світу найбільші обсяги послуг підприємства регіону надали Швейцарії (13,9% загальнообласного обсягу експорту), Британським Віргінським Островам (5,4%), Італії (5%), Туреччині (4,8%), Кіпру (4,1%), Німеччині (3,5%), Панамі (3,1%), Сполученому Королівству (3,1%).

Підприємства Донеччини імпортували послуги здебільшого зі Сполученого Королівства (22,1%), Кіпру (18,2%), США (7,4%), Німеччині (5,6%), Франції (3,7%), Польщі (2,6%), Швейцарії (2,2%), Австрії (2,1%).

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

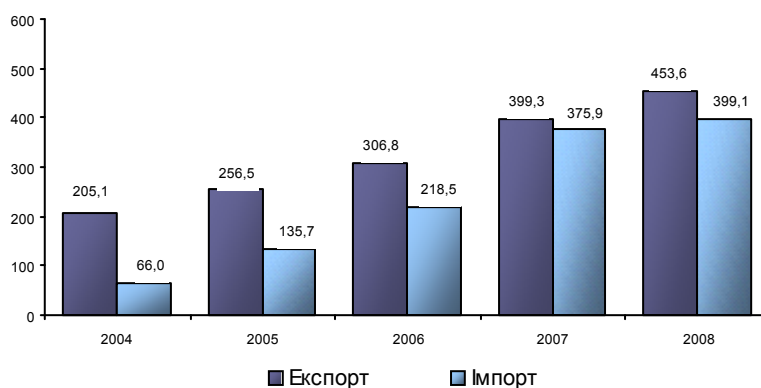

Рис. 2. Динаміка експорту та імпорту послуг
(млн.дол.США)

Таблиця 1.

Основні показники зовнішньої торгівлі

	2004	2005	2006	2007	2008	2008 до 2007, %
<i>(млн.дол.США)</i>						
Зовнішня торгівля товарами						
Експорт	8342,6	8221,8	8776,6	10654,9	14444,5	135,6
в країни СНД	1511,2	2145,1	2796,8	3608,2	4347,1	120,5
в інші країни	6831,4	6076,7	5979,8	7046,7	10097,4	143,3
Імпорт	2177,4	2584,6	2869,9	4451,5	4952,3	111,3
з країн СНД	1149,3	1388,5	1517,5	2468,6	2713,2	109,9
з інших країн	1028,1	1196,1	1352,4	1982,9	2239,1	112,9
Сальдо	+6165,2	+5637,2	+5906,7	+6203,4	+9492,2	153,0
Зовнішня торгівля послугами						
Експорт	205,1	256,5	306,8	399,3	453,6	113,6
Імпорт	66,0	135,7	218,5	375,9	399,1	106,2
Сальдо	+139,1	+120,8	+88,3	+23,4	+54,5	233,0

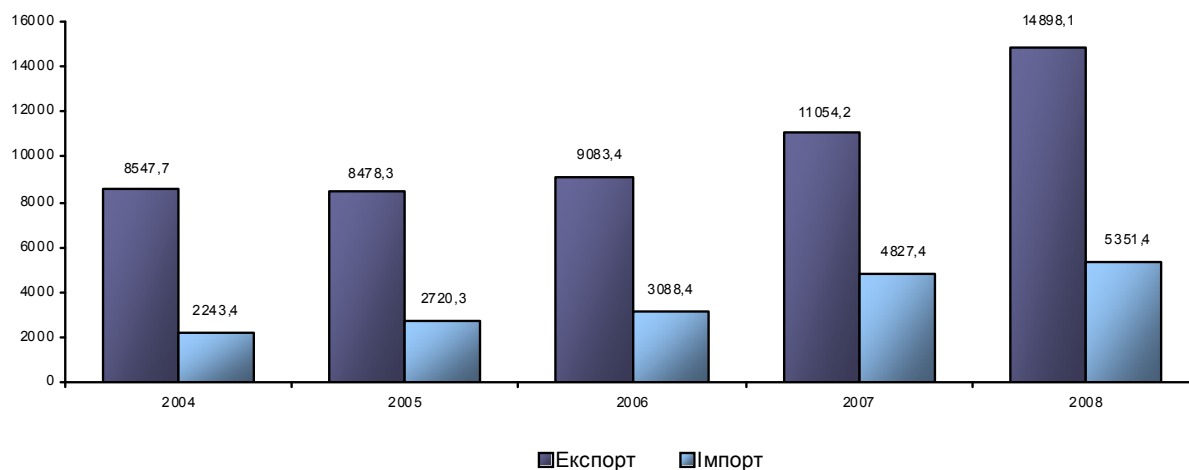

Рис. 3. Динаміка експорту та імпорту товарів та послуг (млн.дол.США)

На рис.3 представлена динаміка, яка показує, що експорт товарів та послуг у 2008 порівняно з 2007 р. зріс на 34% і склав 14898,1 млн.долл США, імпорт – на 10,8% і склав загалом 5351,4 млн.долл США.

З табл. 1. видно, що рівень експорту товарів загалом у країні світу 2008р. збільшився порівняно з 2007р. на 35,6% (до 14444,5 млн.долл.). З них найбільша кількість товарів експортувалась до країн СНД (30%), Азії (29,7%) та Європи (23,6%).

Експорт до країн СНД у 2008р. збільшився на 20,6% (до 4347,1млн.долл.). Перша позиція у сфері експорту залишається за Російською Федерацією (65,5%), на другому місці Казахстан (11,9%) та Білорусь (7,9%).

Серед країн Європи найбільша кількість експорту товарів надходить до Італії (33,4%), Болгарії (10,8%) та Польщі (8,7%). Серед країн Азії – Туреччина (36,5%), ОАЕ (10,1%) та Сінгапур (8,1%). Експорт товарів та послуг до африканських країн розподіляється наступним чином – Єгипет (65,5%), Туніс (10,9%) та Марокко (10,1%). До країн Америки – США (49,6%), Бразилія (15,9%), Домініканська республіка (8,9%).

Рівень імпорту товарів загалом у країні світу 2008р. збільшився порівняно з 2007р. на 11,3% (до 4952,3 млн.долл.). З них найбільша кількість товарів імпортувалась з країн СНД (54,7%), Європи (31,3%) та Азії (9,5%).

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

Імпорт до країн СНД у 2008р. збільшився на 9,9% (до 2713,2млн.долл.). Головним імпортером є Російська Федерація (81,3%), на другому місці Казахстан (9,6%) та Білорусь (5,2%).

Серед країн Європи найбільша кількість товарів імпортується з Німеччини (26,3%), Італії (9,9%), Литви (7,2%) та Чеської Республіки (7,1%). Серед країн Азії основні імпортери це Китай (52,6%), Туреччина (23,0%) та Республіки Корея (4,8%). Імпорт товарів та послуг з африканських країн дуже низький, це – Кот-д'Івуар (79,5%), Південна Африка (19,8%) та Єгипет (0,3%). З країн Америки імпортують США (69,3%), Бразилія (9,7%), Канада (8,0%).

Таблиця 2.

Баланс зовнішньої торгівлі товарами за країнами світу в 2008 році

(тис.дол.США)

	Експорт	Імпорт	Сальдо
Усього	14444502,8	4952264,0	9492238,8
Країни СНД	4347136,1	2713204,8	1633931,3
Інші країни світу	10097366,7	2239059,2	7858307,5
Європа	3412214,0	1551915,6	1860298,5
Азія	4293108,4	475313,0	3817795,4

Аналіз табл.2. показує, що з попереднього аналізу видно, що експорт товарів в основному перевищує імпорт, тобто в більшості своїй торгівельний баланс є позитивним. Сальдо торгівельного балансу країн СНД у 2008 р. складало 17,2% від загального, інших країн світу відповідно 82,8%, за них країни Європи – 19,6%, країни Азії – 40,2%. Найбільший рівень сальдо торгівельного балансу спостерігався у таких країнах, як: Російська Федерація, Італія, Туреччина.

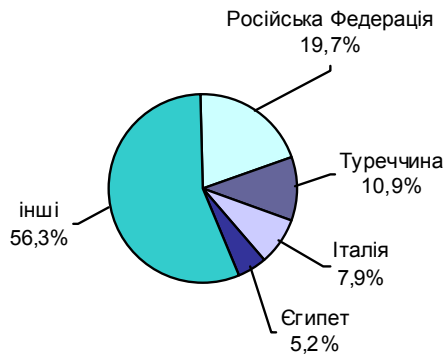

Рис. 4. Експорт товарів за країнами світу в 2008 році

На рис.4. представлений експорт товарів за країнами світу у 2008р., який розподіляється наступним чином: Російська Федерація (19,7%), Туреччина (10,9%), Італія (7,9%), Єгипет (5,2%), інші країни (56,3%)[3].

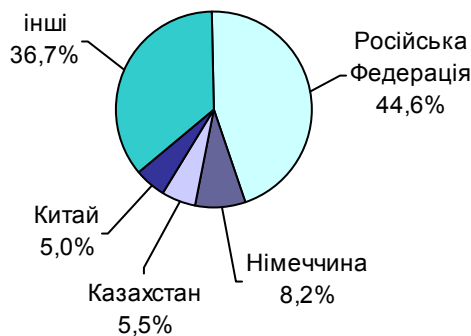

Рис. 5. Імпорт товарів за країнами світу в 2008 році

Аналіз рис.5 показує розподіл імпорту товарів за країнами світу у 2008р. виглядає так: Російська Федерація (44,6%), Німеччина (8,2%), Казахстан (5,5%), Китай (5,0%), інші країни (36,7%).

Експорт послуг загалом до країн світу у 2008р. збільшився порівняно з 2007р. на 28,0% (до 11105247 тис.долл.). З них найбільша кількість послуг експортувалась до країн СНД (38,8%), Європи (37,2%) та Азії (10,6%).

Експорт послуг до країн СНД у 2008р. збільшився на 16,0% (до 4311,2 млн.долл.). Першу позицію у сфері експорту послуг займає Російська Федерація (89,3%), на другому місці Білорусь (2,9%) та Казахстан (2,6%).

Серед країн Європи найбільша кількість експорту послуг надходить до Сполученого Королівства (16,8%), Швейцарії (15,0%) та Німеччини (13,2%). Серед країн Азії – Кіпр (54,3%), Туреччина (16,9%) та Ізраїль (7,4%). Експорт послуг до африканських країн

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

розподіляється наступним чином – Єгипет (47,8%), Лівія (31,9%) та Нігерія (7,5%). До країн Америки – США (65,4%), Канада (14,2%), Панама (13,6%).

Експорт послуг до країн світу у 2008р. розподілявся наступним чином: Російська Федерація (34,7%), Сполучене Королівство (6,3%), Кіпр (5,7%), Швейцарія (5,6%), США (5,0%), інші країни (49,0%).

В основному імпорт послуг надходив з таких країн: Російська Федерація (14,3%), Сполучене Королівство (13,8%), Кіпр (10,6%), Німеччина (8,2%), США (6,8%), інші країни (46,3%).

Висновки.

Таким чином, активізація зовнішньоекономічної діяльності підприємницьких структур регіону в умовах кризи економіки об'єктивно припускає прискорену трансформацію старих, традиційних, адміністративно-командних механізмів управління в нові, демократичні, ринкові форми регулювання.

Зовнішнє середовище підприємницьких структур регіону - це конкурентне середовище, де регіон здійснює реалізацію свого продукту. Стан такого середовища постійно змінюється. Тому найважливіше завдання формування стратегії регіону полягає в забезпеченні його ефективної адаптації до будь-яких значущих змін зовнішнього середовища.

СПИСОК ИСТОЧНИКОВ:

1. Бурдяк О.В. Конкурентоспроможність регіонів як необхідна передумова зростання конкурентоспроможності країни / О.В. Бурдяк // Матеріали третьої Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Україна наукова». Частина 3. – Київ, 2007. – С. 22-24.
2. Часовский С.А. Стратегія розвитку зовнішньоекономічного комплексу регіону в умовах глобалізації / С.А. Часовский // Механізм регулювання економіки. Зб. наук. праць. – Суми: Сумський державний університет, 2008. - №3. – С. 71 – 75.
3. Статистичний збірник «Зовнішня торгівля та інвестиційні відносини Донецької області з країнами ЄС в 2005-2008 роках / Держкомстат України. – Головне управління статистики у Донецькій області: Д 2009.– 66 с.

РЕЗЮМЕ

У статті представлені основні причини розвитку негативних процесів в усіх складових зовнішньоекономічних зв'язків, як на рівні підприємств промислового комплексу, так і на рівні регіону.

Ключові слова: Зовнішньоекономічна діяльність, підприємницькі структури, товарний ринок, зовнішня торгівля

РЕЗЮМЕ

В статье представлены основные причины развития негативных процессов во всех составляющих внешнеэкономических связей, как на уровне предприятий промышленного комплекса, так и на уровне региона.

Ключевые слова: Внешнеэкономическая деятельность, предпринимательские структуры, товарный рынок, внешняя торговля

SUMMARY

The article presents the main causes of negative processes in all components of foreign economic relations, both at the enterprise level of industrial complex, and at the regional level.

Keywords: Foreign trade, business structure, product market, foreign trade

РАЗРАБОТКА СТРАТЕГИИ ФИНАНСИРОВАНИЯ МЕТАЛЛУРГИЧЕСКИХ ПРЕДПРИЯТИЙ НА ОСНОВЕ ПРОВЕДЕНИЯ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ДИАГНОСТИКИ.

Гончар В.В., к.э.н., доцент кафедры «Экономики предприятий» ПГТУ

Калинин А.В., аспирант, ассистент кафедры «Экономики предприятий» ПГТУ¹

На протяжении всей истории рыночных отношений существенное значение имеет интеграция предприятий, как одно из главных стратегических приемов. Прочность конкурентной позиции компании прямо зависит от структуры и интегрированности ее капитала. Фирмы стремятся к созданию конкурентных преимуществ с целью получения экономической прибыли. Это особо четко видно на примере украинской металлургической отрасли. Решение новых игроков о вступлении в отрасль, равно как и решения компаний, обороняющих свои позиции, зависят от того, насколько стратегия фирмы обеспечена ресурсами, в первую очередь финансовыми. Также это может служить толчком к различным видам стратегий развития или же в виде оборонительной к слиянию с равными или более сильными конкурентами в мощные вертикально интегрированные структуры.

Анализ последних исследований и публикаций: Исследованием данной проблемы занимались такие известные экономисты как Г. Филипс, Дж. А. Бэндер, Т.Р. Льюис, К.Р. Харви, Дж. Р. Грэм, М. Бейкер, Дж., Гальчинский А..

Выделения нерешенной проблемы: Насколько эффективной будет концентрация украинских металлургических компаний на основе вертикальной интеграции.

Цель научной статьи: Определение оптимальной стратегии вертикальной интеграции для предприятий металлургического комплекса Украины.

Результаты исследования: Особенностью экономического процесса в Украине является то, что собственные средства металлургических предприятий надолго останутся основным источником финансирования их деятельности. Сложилась ситуация, когда собственных ресурсов для развития предприятия недостаточно, а привлечение заемных ограничено высокой степенью риска вложений в производственную деятельность. Объем привлечения инвестиций в различные регионы Украины зависит от состояния инвестиционного климата, последовательности проведения рыночных реформ, уровня развития экономического потенциала, динамики преобразования производственной, финансовой и деловой инфраструктур, интенсивности использования природных ресурсов.

Металлургия Украины — базовая отрасль народного хозяйства Украины, обеспечивает более 25 % промышленного производства государства (в среднем более 100 млрд. гривен в год), дает около 40 % валютных поступлений в Украину и более 10 % поступлений в государственный бюджет Украины [1]. Роль метпредприятий в народном хозяйстве страны за последние годы показана в табл. 1.

Таблица 1

Роль метпредприятий в народном хозяйстве страны

Показатель	Значение
Доля в промышленном производстве государства	25%
Доля валютных поступлений	35-40%
Доля в ВВП Украины	27%
Доля поступлений в государственный бюджет	10%
Доля метпредприятий в структуре экономики Донецкой области	более 50%
количество занятых на предприятиях	500 тыс.чел